

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af tre kommissioner vedrørende forurening.

Fremsat den 18. april 1967 af *Antonsen, Diderichsen,*
Inger-Lise Bech Hansen og Niels Westerby.

Folketinget opfordrer regeringen til at nedsætte følgende 3 kommissioner, hver bestående af et begrænset antal særligt sagkyndige, som der bør gives mulighed for i en begrænset periode at ofre en væsentlig del af deres arbejdsindsats på kommissionsarbejdet:

En kommission skal gennemarbejde problemerne i forbindelse med den stigende luftforurening og stille forslag om, hvilke lovgivningsinitiativer der er ønskelige på dette område.

En kommission, der på tilsvarende måde skal behandle problemerne i forbindelse med støjulemper af enhver art.

En kommission, hvis opgave det er at stille forslag om en kodifikation og, i det omfang det skønnes nødvendigt, en forbedring af den nuværende lovgivning vedrørende vandforurening og stille forslag om en administrativ forenkling og effektivisering af behandlingen af sager, der vedrører denne lovgivning.

Bemærkninger til forslaget.

Risikoen for, at den hurtige industrielle og samfundsmæssige udvikling anretter ubodelige skader på natur- og sundhedsmæssige områder, inden dens mulige skadelige virkninger på disse områder fuldt ud er erkendt, har i mange år optaget forskningen i alle lande. På visse områder står det allerede nu helt klart, at en offentlig regulering er påkrævet. På andre områder må man frygte, at kun en kraftig intensivering af forskningen kan give mulighed for at gribe ind, inden det er for sent. Dertil kommer, at offentlige indgreb vedrørende forureningsproblemerne, hvis de foretages *efter*, at store skader er anrettet, næsten altid vil kræve kostbare ændringer og produktionsomstillinger inden for erhvervslivet, mens de, hvis de foretages i tide, ofte kun vil kræve små økonomiske ofre af samfundet og erhvervslivet.

I forbindelse med vandforureningen er det vor opfattelse, at den nuværende lovgivning stort set synes tilstrækkelig, men at den på grund af sin uoverskuelighed har vist sig vanskelig at udnytte — ikke mindst fordi mange ofte ikke er klar over, hvilken myndighed de skal henvende sig til vedrø-

rende forureningsproblemer. På dette område er der derfor især behov for en forenkling af lovgivningen.

Vedrørende luftforureningen og støjproblemerne ligger det klart — især efter at de af Dansk Ingeniørforening nedsatte udvalg har afsluttet deres arbejde — at der er behov og mulighed for en række lovgivningsinitiativer, der vil kunne få stor betydning for den fremtidige udvikling.

De her foreslåede kommissioner af særligt sagkyndige, der bør kunne indhente udtalelser fra alle sider, må antages at kunne fremsætte disse påtrængende nødvendige forslag hurtigere end kommissioner sammensat på et bredere grundlag.

Det bemærkes endelig, at folketingset tidligere har beskæftiget sig med disse forhold, og at man da vedtog nøje at følge udviklingen.

Det stadigt forøgede tempo i den industrielle og samfundsmæssige udvikling gør nu en indgriben endnu mere påkrævet, hvortil kommer, at de nødvendige grundlæggende forarbejder, der savnedes ved tingets sidste behandling af emnet, nu må anses for tilvejebragt ved de af Dansk Ingeniørforening udarbejdede rapporter.